

N:o 53.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 Maj 1869.
— — — — Andra Kammaren den 7 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, i anledning af år 1868 verkställd revision af Statsverkets med flera allmänna fonders förvaltning under år 1866.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 60.)

S. A. K.

I anledning af hvad Riksdagens sistlidet år församlade Revisorer rörande då verkställd granskning af Statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1866 uti afgifven berättelse anmält, samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti deröfver afgifna underdåniga förklaringar hos Eders Kongl. Maj:t andragit, får Riksdagen i nedanomförmälda ämnen, hvilka blifvit upptagna särskildt för hvarje dermed befattning egande embetsverk eller myndighet, i underdånighet anföra följande:

Kongl. Förvaltningen af sjöärendena, Lots- och Fyrinrättningen, Sjökartekontoret, Kongl. Sjöförsvars-departementets Kansli- och Kommando-expeditioner och Sjöförsvarets stationer i Carlskrona och Stockholm samt depôt i Göteborg.

Uti specialtitlarnes utgående balans påfördes, enligt hvad Revisorerne omförmäla, den nya dockbyggnaden i Carlskrona en öfverbetalning af 91,462 R:dr 31 öre. Detta belopp, hvilket innefattade kostnaden för de kronoarbeitskarlsdagsverken, som under åren 1842—1851 blifvit för nämnda byggnadsarbete använda, skulle, jemlikt Kongl. Brevvet den 16 Maj 1851, i räkenskapen balanseras, intilldess, efter arbetets fulländning, sig visat i hvad mån denna kostnad kunde Flottans underhållsstat ersättas; och då en längre tid förflutit, sedan berörda arbete afslutades,

Bih. till Riksd. Prot. 1869. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 4 Häft.

utan att ersättning blifvit beredd, samt någon godtgörelse, enligt Revisorernes tanke, numera ej vore att emotse, syntes det Revisorerne att sådana åtgärder borde från Förvaltningens af Sjöärendena sida vidtagas, att ofvannämnda belopps fortsatta balanserande kunde undvikas.

Uti häröfver afgifvet underdånigt utlåtande har Förvaltningen, på de af Revisorerne anförda skäl och då Förvaltningen lika litet nu som under de föregående åren vore i tillfälle att föreslå något sätt för den ifrågasatta godtgörelsen, anhållit, att, till förekommande af beloppets ytterligare balanserande, detsamma måtte ur räkenskapen få afskrifvas; och får, med hänsyn till hvad sålunda förekommit, Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta tillse, huruvida icke inom Femte Hufvudtiteln tillgång må kunna beredas för godtgörande af ifrågavarande utgiftspost samt att, derest någon sådan tillgång icke finnes, ifrågavarande utgiftspost må ur räkenskaperna afskrifvas.

Statens Jernvägsbyggnader.

Af uppgifven anledning hade Revisorerne tagit kännedom af Styrelsens öfver Statens Jernvägsbyggnader depositionsräkning i Riksbanken och dervid inhemtat, dels att de af Styrelsen i Riksbanken insatta medel icke uti Styrelsens räkenskaper till redovisning upptogos förr, än de å depositionsräkningen utassignerades, och dels att Styrelsen vid revisionsårets slut hade uti Riksbanken innestående ett belopp af 188,000 R:dr, förutom hvad Styrelsen under den 31 December 1866 utassignerat och till redovisning upptagit, men först påföljande år lyftat. Att en så betydande tillgång för jernvägsbyggnaderna funnits uti Riksbanken innestående, utan att Styrelsens räkenskaper derom lemnade någon upplysning, hade Revisorerne funnit anmärkningsvärdt och därför efterforskat anledningen till berörda förhållande; och hade Revisorerne erfarit, att Statskontorets å Räktekammaren utfärdade, till disposition af Styrelsen öfver Statens jernvägsbyggnader ställda anordningar af bemälda Styrelse qvitterades, samt att Styrelsen sedermera till sin kassör öfverlemnade, stundom hela, men stundom blott någon del af beloppet, hvaremot återstoden insattes i Riksbanken samt att kassören till redovisning endast upptog de belopp, som till honom kontant aflemnades eller å depositionsräkningen till honom utassignerades.

Då det anmärkta redovisningssättet syntes Riksdagen icke vara med god ordning öfverensstämmande, och de omständigheter Styrelsen till stöd för berörda förfarande uti sitt i frågan afgifna underdåniga utlåtande anført, enligt Riksdagens tanke, icke äro af beskaffenhet att böra föranleda ett undantagsförhållande från det redovisningssätt, som af andra penningeförvaltande myndigheter är allmänneligen vedertaget, får, till rättelses vinnande för framtiden, Riksdagen underdånigst anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes förstärka Styrelsen öfver Statens jernvägsbygg-

nader att, då medel för nämnda byggnader i Kongl. Räntekammaren eller annorstädes lyftas eller anvisning derå emottages, låta hela beloppet uti Styrelsens räkenskaper till redovisning genast uppdebiteras, och att Styrelsens räkning med Riksbanken må uti räkenskaperna intagas,

Statskontoret.

Vid 1865 års Statsrevision anmärktes, hurusom af besparingarne å Riksstatens Andra Hufvudtitel arfvoden utgått till tjänstemän och vaktbetjente i Kanslirätten, oaktadt denna domstol, enligt Revisorerna meddelad upplysning, under en längre följd af år ej haft något sammanträde. Lika med Revisorerna funno Rikets åren 1865—1866 församlade Ständer det vara önskvärdt att ifrågavarande domstolsinrättning, som blott hade att handlägga mål angående svårare förseelser i tjensten af embets- och tjänstemän inom Eders Kongl. Majts Kansli samt frågor om ansvar för Guvernören å St: Barthelémy, i det som anginge hans ministeriela göromål, måtte till besparande af förenämnda, af behovet ej påkallade utgift, indragas, och anhöllo derföre i underdånig skrifvelse den 19 Juni 1866, att Eders Kongl. Maj:t behagade låta utreda, huruvida nämnda domstolsinrättning kunde indragas samt i sådan händelse till Riksdagen derom aflåta nådig Proposition. Denna skrifvelse hade emellertid, enligt hvad nästlidna års Revisorer omförmåla, icke föranledt till någon åtgärd.

Äfven under revisionsåret hade, enligt hvad Revisorerna meddela, dylika utgifter egt rum. På grund af flera Kongl. Bref hade nemligen under året blifvit utanordnad arfvode till Kanslirättens sekreterare med 225 R:dr och till dess aktor med 150 R:dr samt ljuspenningar till Rättens tjänstemän med 60 R:dr. Hvarken för det år, dessa medel utgått, eller för något annat af de sista 20 åren hade emellertid, såvidt Revisorerna kunnat inhemta, Kanslirätten haft något sammanträde. Denna omständighet, i förening dermed att behandlingen af ifrågavarande slags mål icke kräfd andra insigter, än dem ledamöterna i Öfverrätterna, hvilka handlade likartade mål i allmänhet, borde besitta, syntes Revisorerna utgöra talande skäl för afskaffande af ifrågavarande domstolsinrättning, hvars bibehållande dessutom numera icke hade något stöd i det allmänna rättsmedvetandet. Skulle dock hinder fortfarande möta för afskaffande af nämnda domstolsinrättning, så syntes det Revisorerna, att arfvodet till de dervid anställde tjänstemännen, hvilket årligen bestämdes, borde lämpas efter mängden och beskaffenheten af de göromål, som af dem under året handlades.

Då bibehållande af ifrågavarande domstolsinrättning, såvidt Riksdagen kan bedöma, icke är af ringaste behof påkalladt och densammas indragning skulle, förutom besparing af de icke särdeles betydliga kostnaderna, i sin mån bidra till en önskvärd förenkling af rättsväsendet och administrationen i allmänhet, får Riks-

dagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t tacktes ånyo taga under nådigt öfvervägande, huruvida icke ifrågavarande domstolsinrättning må kunna helt och hållet upphöra och dess göromål å Hofrätt öfverflyttas.

Danviks Hospital.

Uti räkningen öfver Danviks Hospitals hemmansräntor och arrenden affördes, enligt hvad Revisorerna omförmåla, under titel »afkortningar» tillsammans 98 kubikfot 2,23 kannor råg, 98 kubikfot 2,23 kannor korn samt 76 R:dr 74 öre i penningar. Dessa afkortningar, hvaribland förekomma räntor, påförda obefintliga längdigheter, skulle, enligt en i räkenskapen gjord anteckning, hafva egt rum på grund af Serafimer-ordensgilletts den 17 Januari 1806 fattade beslut, hvilket likväl icke kunnat återfinnas uti Gillets förenämnda år förda protokoll, af hvilka Revisorerna hade tagit kännedom. Räkenskaperna lemnade emellertid icke någon upplysning, hvarföre dessa afkortningar fortfarande under särskildt konto derstädes upptogos, i stället för att, efter vederbörlig anteckning i jordeböckerna, ur debiteringslängderna afföras. Derjemte hade Revisorerna under anförande af Hospitalets ekonomiska ställning under de sednare åren, uttalat den åsigt, att densamma betydligt försämrats.

Med afseende å hvad Revisorerna anført, och då det af Direktionen öfver nämnda hospital i anledning deraf afgifna underdåniga utlåtande synts Riksdagen icke vara fullt tillfredsställande, får Riksdagen i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t tacktes låta närmare utreda ej allenast förhållandet i afseende å ifrågavarande afkortningar, utan ock anledningen till den försämrade ekonomiska ställningen vid hospitalet, samt derefter anbefalla de åtgärder, hvartill berörda undersökning må föranleda.

Vid behandlingen af de i Revisionsberättelsen upptagna frågor har Riksdagens uppmärksamhet blifvit fäst på olämpligheten deraf, att revisionsberättelsen med tillhörande förklaringar icke blifvit så tidigt till trycket befördad, att den, på sätt i 7 § 3 mom. af gällande Instruktion föreskrives, kunnat vid Riksdagens början till densamma öfverlemnas; och enär det synes vara af synnerlig vikt att sådant eger rum vid riksdagens början och ej, på sätt hittills skett, sedan de flesta frågor angående statsregleringen redan blifvit handlagda, samt den åsyftade rättelsen i detta hänseende lätt torde kunna vinnas genom den enkla åtgärden, att tiden, inom hvilken vederbörlig ombetsverks förklaringar skola aflemnas, för att kunna, jemte berättelsen till trycket befordras, nedsättes från trenne till tvänne månader, hvilken tid, med afseende å nu lättade kommunikationer, lär i allmänhet vara fullt tillräcklig,

har Riksdagen beslutat, det 3 mom. af 7 § i gällande Instruktion för Riksdagens Revisorer, i hvad som rörer deras befattning med Statsverket, af den 17 Maj 1867 må erhålla följande förändrade lydelse: »3:o Af denna berättelse med tillhörande tabeller låte Revisorerne utskrifva tvänne original exemplar, af hvilka det ena till Kongl. Maj:t i underdånighet ingifves och det andra aflåtes till Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, hvilka skola samma berättelse, äfvensom vederbörande embetsverks i anledning deraf afgifvande förklaringar, så framt dessa inom två månader efter revisionsförrättningens slut varda till Riksgälds-kontoret aflemnade, till trycket befordra och derefter, så fort ske kan, med allmänna tidningarne utdela låta; åliggande derjemte bemålde Fullmäktige att samma berättelse och förklaringar såväl vid näst derpå följande riksdags början till Riksdagen, som ock till Riksdagens näst sammanträdande Revisorer öfverlemnas» och får med anmälan härom Riksdagen underdånigst anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes den i berörda hänseende ändrade delen af Instruktionen till allmän efterrättelse låta kungöra.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 7 Maj 1869.
